क्रतुषु तेन विसर्जितमौलिना भुजसमाहृतदिग्व सर्गः ९
सुनाहृताः। कनकयूपसमुच्छ्रयशोभिनो वितमसा
तमसासरयूतटाः॥ १९ ॥ अजिनदण्डभृतं कुशमे
खलां यतगिरं मृगशृङ्गपरिग्रहां। अधिवसंस्तनु
मध्वरदीक्षितामसमभासमभासयदीश्वरः॥ २०॥

क्रतुष्विति। तेन दशरथेन तमसा च सरयूश्च नद्यौतयो स्तटास्तीराणि कनकस्य सुवर्णस्य यूपाः स्तम्भास्तेषांसमुच्छ्रयेण उच्चत्वेन शोभन्ते ते हृताः कनकमयत्वञ्चयूपानांशोभार्थं विध्यभावात् किं॰ तेन क्रतुषु यज्ञेषु अश्वमेधेषु विसर्जितस्य क्रोमौलिर्मुकुटो येन तेन यज्ञेषु यजमानस्यराजचिह्नत्याग विधानात् पुं किं॰ तेन भुजाभ्यां हस्ताभ्यां सम्यगाहृतानि आनी तानि दिशां वसूनि धनानि येन तेन अनेन स्वधर्म्मेण धनार्जन मुक्तं पु॰ किं॰ तेन विगतन्तमोगुणविशेषो यस्य तेन॥ १९॥ अजिनेति। ईश्वरः शिवस्तनुं दशरथशरीरमधिवसन् आश्र यन् सन्नभासयत् शोभयतिस्म अर्थात्तनुं किं॰ तनुं अजिनं कृष्णमृगचर्म्म दण्डमुदम्बरकाष्ठनिर्मितञ्च विभर्त्तितां पुंकिं॰ तनुं कुशानां दर्भाणां मेखलायस्यास्तां पुंकिं॰ तनुं यतानिय मिता गीर्वाणो यस्यां तां पुंकिं॰ तनुं मृगस्य यत् शृङ्गं तस्य परिग्रहोग्रहणं यस्यां तां पं किं॰ तनुं अध्वरस्य यज्ञस्य दीक्षा संस्कार विशेषः ससंजातो यस्यास्तां पुं किं॰ तनुं नसमा तुल्याभाः कान्ति र्यस्यास्तां॥ २०॥